

תקנון הקודם יכול היה הסטודנט לעבור אם רוצה הוא להבחן בראשית החופש או בסופו. אולם עתה חייבים כולם להיבחן בראשית החופש («מועד א'). אך אם נכשל סטודנט במקצוע ראשי אחד, חייב הוא להיבחן בסוף החופש («מועד ב'). בכל ה' מקצועות הראשיים גם יחד. פירוש הדבר: אין הוא יכול לעבוד בחופש כדי לחסוך כסף לשנה הבאה.

אם נכשל האומלל גם במקצוע אחד בלבד בבחינתו השניה, הרי הוא חוזר שנה אחת אחורה — לא רק באותו מקצוע, אלא בכל המקצועות. שוב חייב הוא ללמוד מבוקר עד ערב, בלי יכולת מעשית לעבוד, במקום להתרכז במקצוע האחד ולחסוך כסף. המוסדות המדעיים ראשיים להקל על חור' מרת תקנון זה בהתחשב בתחום שאטף ה' סטודנט משך השנה — כך שהרשת שלמה. «אין לנו שום חובות כלפי הסטודנט. יש לנו חובה כלפי המדינה להוציא מתחת ידיו נו אנשי מדע מושלמים, ואת זאת אנחנו עושים!» אמר קרל אלפרט, דובר ההנהלה. גם הסטודנטים מודים שהתקנון מביטיח ל' מודים טובים. יש להם רק טענה אחת: בתנאים אלה יכול רק בן להורים עשירים לבקר בטכניון.

מחלקי חלב, נגרים, שרברב

אולם רק חלק מ' 1400 הסטודנטים (כולל 60 הסטודנטיות) נמצא במצב מאושר כזה. לפי סקר חלקי, 31% מן ההורים עובדים בפקידות ובמנהלה, מקצועות שאינם מאפשרים להפריש 100 ל' לחודש לחינוך בן. לעומת זאת, 20% עוסקים במסחר ו' 15% במקצועות חופשיים, מקצועות מאושרים ב' יותר מבחינה כספית. 5% הם פועלים, 3% מכונאים, 6% מורים, 5% בעלי-מלאכה, בני כל אלה נמצאים במצב קשה.

לא חסרים בין ההורים: שלושה ראשי-ערים, ספר, שלושה מחלקי חלב, זגג, מר'

בעייה מס' 3: עבודה רוב הסטודנטים מנסים להשיג עבודה חלקית אף כי הנ' יודעים שהדבר עתיד להתנתקם כרמת לימודיהם וכציוניהם בסוף השנה. אולם בחיפה אין כמעט עבודה מתאימה. אחד המאושרים הוא עמי יובל, חיפאי בן 21 הדומר הנדסה כימית בשנה השניה. הוא מוכר כרטיסים בקולנוע משך 4 שעות ביום, מרוויח 1.200 ל' לשעתיים.

באווירה מתונה ושקולה שהיתה מפליאה בצבור כה צעיר, יצאו 1400 סטודנטים ל' מאבק. הביע את ההרגשה הכללית חבר הועד הבלונדי: «אם אנחנו לא נעמוד במבחן, יצטרכו המחוזרים הבאים להילחם מחדש. אנחנו יודעים שזה מאבק קשה ובלתי-רצוי. אך אסור לציבור להירתע ממלחמה צודקת!»

המוגדל, למרות שצבור הסטודנטים התנגד לכך במשאל סודי והוגן. לא נשאר עוד מוצא. המוסד הגדול, שמ' טרתו לספק למדינה את המהנדסים שיבנו את מפעליה, ייצרו את מכונותיה, יתכננו את תעלותיה ויקימו את בניניה, סגר את דלתותיו. ללא התלהבות, ללא שמחת-קרוב,

שמפאת מצבם הכלכלי החוק נאלצו לעבוד ולהזניח את לימודיהם.

דרוש: אבא

קשה להאשים במצב זה את הנהלת הטכ' ניון. אין לה אבא. היא מקבלת הקצבות מן הממשלה, הסוכנות, מאוהדי הטכניון המאור' גנים. בכל זאת מגיע הגרעון השנתי שלה ל' 300 אלף לירות ואין מי שיכסה אותו.

שכר הלימוד של הסטודנטים תופס בכל התקציב הזה רק חלק קטן: 265 אלף מתוך מיליון ו' 648 אלף ל'. אילו הסכימו הסי' סטודנטים לשלם את שכר הלימוד החדש, עוד היה נשאר גרעון מכובד של 250 אלף.

הסטודנטים טוענים בגלוי שהמנהל, יעקב דורי, גרם במתכוון להשבתה, לא על מנת ל' העניש את הסטודנטים (אתם הוא מקיים יחסים ידידותיים למדי) אלא כדי להכריח את הצבור והממשלה לשים את לבם לכלל הבעייה. «אין פלא שרבי-אלוף יכול לנצח בטאקטיקה רבי-סמל' התלוצץ אהוד אביבי, שחור העיניים, מנהיג הסטודנטים, שהוא רט'ר במילואים.

הדבר מתקבל על הדעת, כי אחרת אין ל' הבין את עמדתו של דורי. ברגע האחרון עשה דב גבעון, מהנדס מפורסם שהיה ב' עצמו חניך הטכניון, מאמץ נואש למנוע את המשבר. בהשפעתו הסכים הועד לנסיגה גדו' לה, הציג לדורי בישיבה דרמטית, שנמש' כה עד אחרי הצות, שהסטודנטים ישלמו בינתיים את שכר-הלימוד המוגדל, אך לא יחתמו על התחייבות לכך עד אשר יוחתו שהנהלת הטכניון תבצע את הבטחתה לעזור להם בפתרון הבעיות האחרות.

אם מתוך כוונה לגרום למשבר, ואם מתוך נוקשות חיילית, דחה רבי-אלוף פשרה זו, דרש מועד הסטודנטים כניעה ללא תנאי: לחתום על התחייבות לשלם את שכר הלימוד

שלוש ולהתראות! סטודנטים נומשים את בניין ברם מועף מבט אחרון בחודעות מפקדתו, מנסה לנחש את התפתחות העניינים. רק התערבות הממשלה או הכנסת עבודה לשמש מוצא.

סמך מלכב. בקבוק שבור זה של תי' נוק, בפתח מ'נידון הסטודנטים, מסמל את נוכחותם של כ' 40 סטודנטים ונשאים הורים.

ביל דלק, קוסמטיקאית, שרברב, 14% מן הסטודנטים עצמם נשואים (לכל שלישי מהם יש ילד). כל סטודנט חמישי הוא עולה חדש. וזו השאלה האמיתית: האם יהיו מהנ' דסי המחר ואודריכליו בני עשירים, שמק' רה הלידה נתן להם את הזכות לעלות במד' רגות המשופשות של הבנין היפה בעל הגג המקומר או שיכנסו בו אותם הצעירים המר' גישים תשוקה אמיתית למכונה, למשאבה או לשרטוט? אם אכן הבוחן מונחת בארנק האב, הרי המצב הנוכחי מצויין, אך אם רצויה למדינה בחירה על פי הכשרון והר' צון החפשי, הרי שהמצב הנוכחי פסול מ' עיקרו.

גם עכשיו טוענים הסטודנטים כי אפילו הכשלונות בתום שנת הלימודים האחרונה היו על פי מפתח סוציאלי מובהק. נכשלו בבחינות ונשארו לשנה נוספת לאו דווקא הסטודנטים המטומטמים ביותר, אלא אותם

